

[Weikop.]

anvende 15-16 mill. kr. af skatteydernes penge til at bygge et Grønlandsskib for — jeg siger skatteydernes penge, for det bliver jo til syvende og sidst et spørgsmål om skatteydernes penge.

Tilbage bliver så, om der efter de oplysninger, som er kommet frem, og som altså efter min mening ikke er blevet afkræftet under denne debat, foreligger nogen mulighed for at ændre regeringens, den højtærede ministers og det radikale venstres beslutning. Jeg forstår, at det er en afgørelse af dette spørgsmål, som denne drøftelse har haft til hensigt at nå frem til. Det forekommer mig, at det radikale venstre kan benytte sig af den udvej, som det har benyttet i en sag på et andet område, der også var afgjort, nemlig den at henstille — til sig selv og også til regeringen — at man tager sagen op til fornyet overvejelse. Det er i hvert fald en udvej, man kan bruge, og anden udvej er der vel heller ikke for det radikale venstre. Vil man ikke det, synes jeg egentlig, det må stå ret klart, at det radikale venstre støtter regeringens bestræbelser for i dette tilfælde at anvende skatteydernes penge til at drive en skibsfart, som ikke er nødvendig, men som kan overlades til det private erhverv.

Den ærede ordfører for partiet venstre var inde på den tanke, om man ikke skulle se på denne sag i et udvalg, i modsætning til den fremgangsmåde, som det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har foreslået i sit dagsordensforslag. Jeg har ikke noget imod, at man ser på sagen i et udvalg, hvor man så kunne få alle de oplysninger, som formentlig er svære at få her. Der er mange oplysninger, som jeg for så vidt godt kunne ønske at få, men som jeg ikke vil trætte det høje ting med at bede om her. Jeg har bl. a. ikke rigtig kunnet forstå, at man bygger et skib, som skal sejle på Østgrønland, medens man bagefter hellere vil kontrahere med skibsfarten om at sejle på Østgrønland. Der er i det hele taget mange detaljer, jeg ikke kan forstå, og ud fra denne betragtning mener også jeg, at hvis denne sag kan komme til behandling i et udvalg og man kan få belyst tingene endnu en gang, er det muligt, at alle parter vil være bedst tjent dermed.

Steen: Den diskussion, der er rejst i anledning af den trufne beslutning om at bygge et skib, der er beregnet til og indrettet sådan, at det egner sig til at besejle de grønlandske farvande på de forskellige årstider, herunder også til den vanskelige sejlads på Østgrønland, er en meningsudveksling, hvori det for mig afgørende spørgsmål er dette, om det, alle foreliggende forhold taget i betragtning, må anses for at være rimeligt og ønskeligt, at staten har til sin rådighed en flåde af en vis størrelse, så den kan sikre den nødvendige forbindelse mellem Danmark og Grønland, både hvad passager- og godsbehandling angår. Det er et spørgsmål, som jeg efter min bedste overbevisning og efter nøje overvejelse må besvare bekræftende. Lad mig hertil føje, at som situationen er i dag — hvor passagerantallet Danmark og Grønland imellem er stærkt stigende, hvor godsmængden er voksende og den kgl. grønlandske handel desværre på forskellig måde har mistet skibe, så man nu til denne sejlads kun har de to skibe „Disko“ og „Umanak“ til rådighed, og hvor det må tages i betragtning, at selv om „Disko“ er et godt skib, er det jo nu ved at være et gammelt skib — må jeg sige, at jeg føler, at tiden nu er inde til at bygge det skib, som vi i Grønlandskommissionen fra alle sider var enige om, at tilråde blev bygget og bygget således, at det også egnede sig til besejling af østkysten.

Så vidt jeg er underrettet om sagens gang fra dens forelæggelse til dette øjeblik, var stillingen da også denne, at da den højtærede minister for Grønland kom til finansudvalget første gang med meddelelse om, at man påtænkte at bygge et sådant skib, og bad om en bevilling på 100 000 kr. til projektering, til de forberedende tegninger o. s. v., var der enstemmig tilslutning i finansudvalget hertil. Ud fra den måde, jeg plejer at disponere på, når det er mine egne sager, det drejer sig om, står jeg uforstående over for, hvorfor man uden betænkning stillede penge til rådighed til ting, hvorom man bagefter siger, at det kan der af rent principielle grunde ikke være tale om. Jeg må sige, at det er et punkt, som ligger lidt dunkelt for mig. Er stillingen virkelig denne, at de ærede medlemmer, der i maj måned i finansudvalget uden betænk-